

[Einer-Jensen.]

adskillige Resolutioner ude omkring med Henstilling til Rigsdagen om at faa en saadan Lov gennemført, og ogsaa fra de sociale Udvalg i en Række større jyske Købstæder har vi faaet Henstillinger om at gennemføre en saadan Lov. Jeg beklager, at det ikke lykkedes at gennemføre det tidligere Lovforslag, og jeg haaber, at det Forslag, der nu foreligger til Behandling, snarest muligt kan blive gennemført her i Rigsdagen.

Forslaget tager Sigte paa at skaffe de Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse og deres Understøttelse i Fortsættelseskasserne, et øget Antal Understøttelsesdage, idet man forhøjer det Maksimum, som findes i den nugældende Lov, fra 70 til 140 Dage i Tiden indtil 30. April 1936. § 2 tager Sigte paa at hjælpe de Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, idet de har opbrugt deres vedtægtsmæssige Maksimum, og Stykke 2 i samme Paragraf tager Sigte paa at hjælpe dem, der er faldet for Bestemmelsen om 26 eller 39 Ugers Arbejde henholdsvis i 3 eller 4 Aar. Udgifterne til Udbetaling af denne Understøttelse er af Arbejdsdirektoratet udregnet til at udgøre 4,2 Mill. Kr. I Henhold til den bestaaende Lov betales Halvdelen af den Understøttelse, der udbetales, af Arbejdsløshedsfonden, hvilket altsaa vil sige, at de 2,1 Mill. Kr. skulde refunderes Kasserne af Arbejdsløshedsfonden, men da Fonden som bekendt er uden Midler, foreslaas det, at de 2,1 Mill. Kr. skal betales af Statskassen.

Som jeg nævnte før, havde vi den 7. Februar i Aar 113 800 arbejdsløse. Det forekommer mig, at det meget store Antal af disse, der er uden Adkomst til Arbejdsløshedskasseunderstøttelse, har Krav paa, at Staten træder til og hjælper. Jeg beklager, som sagt, at Rigsdagen ikke gennemførte det Forslag, der tidligere i denne Rigsdags-samling har været til Behandling, idet det jo paa adskillige Omraader frembød flere Fordele for Medlemmerne. Det foreliggende Forslag er et Forsøg paa, kan jeg sige, i sidste Øjeblik at komme dem til Hjælp, der har opbrugt deres Understøttelse, og jeg haaber, det skal lykkes snarest at faa det gennemført her i Rigsdagen.

Jeg skal tillade mig med disse Bemærkninger at forefale Forslaget til hurtig og velvillig Overvejelse i dette høje Ting.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag er jo fremsat her i Tinget den

11. Februar, saa det er kommet ret hurtigt til Behandling, og dette, at det er kommet saa hurtigt til Behandling, giver mig Anledning til at forespørge den højtærede Socialminister, hvornaar han mener, at de af os forelagte Lovforslag af 20. December i Fjor kan forventes at komme til første Behandling her i Tinget. Vi har med Taalmodighed imødeset, at det Tidspunkt skulde komme, men da det synes at trække ud, og da man nu ser, at Forslag, der fremsættes af Regeringen, i Løbet af 2 Dage kan komme til første Behandling — hvad vi naturligvis ikke skal modsætte os — kan der vel ikke være noget at sige til, at vi retter en ærbødig Henvendelse til den højtærede Socialminister, om han ikke vil gøre sin Indflydelse gældende, saaledes at vi kan faa en Forhandling om de af os den 20. December 1935 forelagte Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag tager jo Sigte paa at udvide Understøttelserne derigennem, at man suspenderer en Række Bestemmelser, som findes i den gældende Arbejdsløshedslov, og samtidig har den højtærede Minister ikke alene denne Gang, men ogsaa tidligere tilkendegivet, at han overvejer en nærmere Revision af visse Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven. Men hvis den Arbejdsløshedslovgivning, vi gennemførte i 1932, ikke kan holde, saa er det naturligvis Regeringens Opgave at undersøge dette Forhold, møde frem med Forslag til Ændringer og begrunde disse Forslags Fremsettelse. Det forekommer mig, at vi tidligere her i Rigsdagen har faaet paa Hovedet, fordi vi har beskæftiget os stykkevis med en saa stor og omfattende Lovgivning, og nu, da Monumentet er færdigt, synes det at være lidt underligt, at man hugger i det hist og her. Hvis der — hvad den højtærede Socialminister har givet Udtryk for nogle Gange — er noget, der maa ændres, maa vi have en samlet Oversigt over, hvor langt Ændringerne skal gaa, og hvad de skal omfatte. Hvis det derfor er hurtig Afgørelse, man ønsker, af det foreliggende Lovforslag — og saadan maatte jeg forstaa det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen — har vi kun det at sige, at vi kan ikke tiltræde en stykkevis Reformering paa dette Omraade, saaledes som Regeringen her har foreslaaet.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa i Detailler og holde lange Taler over en Lovgivning, som vi har drøftet gentagne Gange i denne Vinter, men jeg vil dog sige, naar man rykker saa stærkt frem med Arbejdsløshedstallet — jeg hørte det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen nævne det store Tal,